

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΜΑΣ ΤΑ ΚΕΡΑΗ ΤΟΥΣ

ΤΩΡΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΣΤΙΓΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ | Η μεγάλη απεργία των εργατών της ΛΑΡΚΟ | ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ | Δίνουμε συνέχεια-κλιμακώνουμε με νέους αγώνες | Εκλογές συνδικάτων: Μηνύματα ισχυροποίησης και αγώνα | ΔΙΕΘΝΗ | Τα ταξικά συνδικάτα σταθερά στο πλευρό του Παλαιστινιακού Λαού - Αλληλεγγύη στο λαό του Καζακστάν

➤ ΣΤΙΓΜΕΣ από την ιστορία μας

Γενάρης 1977 Ξεκινά η Μεγάλη Απεργία των Εργατών της ΛΑΡΚΟ

Η ΛΑΡΚΟ, ιδιοκτησίας Ομίλου Μποδοσάκη, είχε από το 1963 την μονοπωλιακή εκμετάλλευση των κοιτασμάτων νικελίου στην Ελλάδα καθώς και σκανδαλώδεις συμβάσεις με το κράτος (επιδοτήσεις, φοροαπαλλαγές). Απασχολούσε 1200 εργάτες στο εργοστάσιο στην Λάρυμνα και άλλους τόσους στα διάφορα μεταλλεία, οι οποίοι εργάζονταν σε δύσκολες και επικίνδυνες συνθήκες.

Το 1976 οι εργάτες προκειμένου να κάμψουν την αδιαλλαξία της ΛΑΡΚΟ για υπογραφή ΣΣΕ και βελτίωση των συνθηκών εργασίας αποφάσισαν στάσεις εργασίας ανά βάρδια και στη συνέχεια απεργία. Το ΔΣ όμως του Σωματίου, εν αγνοία των εργατών, υπέγραψε Σύμβαση διαφορετική από αυτή που είχαν αποφασίσει στη ΓΣ. Αυτό προκάλεσε την έντονη αντίδραση των εργατών και την καθαίρεση του ΔΣ. **Το νέο ΔΣ που προέκυψε από τις εκλογές ηγήθηκε της πρωικής απεργίας που ξεκίνησε στις 27 Γενάρη του 1977.**

Από την πρώτη στιγμή απέναντι στην απεργία στήθηκε απεργοσπαστικός μηχανισμός που μεταξύ άλλων διέδιδε ότι το εργοστάσιο θα κλείσει με τραγικές συνέπειες για όλη την περιοχή. Η συμμετοχή όμως, από την πρώτη κιόλας μέρα, έδειξε ότι οι εργάτες δεν θα έκαναν πίσω. Απ' τους 1100 μόνο οι 18 μπήκαν για δουλειά. Η παραγωγή σταμάτησε.

Σχεδόν κάθε μέρα γίνονται συγκεντρώσεις έξω απ την πύλη. Πήγαιναν στα γύρω χωριά για να ενημερώσουν τους ντόπιους στα καφενεία. Μάχη δόθηκε και για να διαδοθεί ο αγώνας πλατιά σε όλη τη χώρα, αλλά και εκτός συνόρων. Τα ΜΑΤ που είχαν επιστρατευτεί από νωρίς «εξαφανίζονταν» όταν πλησίαζαν δημοσιογραφικά συνεργεία. Μέλη του ΔΣ δέχθηκαν κάθε λογής τραμπούκικες επιθέσεις, όπως η τοποθέτηση δυναμίτιδας σε σπίτι απεργών. Λεωφορείο με απεργοσπαστές ανέβαινε από την Αθήνα με τη συνοδεία των περιβόητων «ροπαλοφόρων».

Σημαντικό στοιχείο η στάση των γυναικών των απεργών που με τα παιδιά τους μαζί κατέβαιναν στις συγκεντρώσεις, και συλλαμβάνονταν μαζί με τους άντρες τους.

Η απεργία κράτησε 5 μήνες, μέχρι την ικανοποίηση των βασικών αιτημάτων των απεργών. Στις 10 Μάη οι εργάτες επέστρεψαν στα πόστα τους έχοντας υπογράψει ικανοποιητική ΣΣΕ με σημαντικές αυξήσεις μισθών, αποζημίωση με τη μορφή επιδόματος για τα χαμένα μεροκάματα των απεργών, ανάκληση των απολύσεων.

Ακόμα σπουδαιότερα, η παρακαταθήκη της συνέβαλε ώστε και τα επόμενα χρόνια να γίνουν σημαντικές παραχωρήσεις από τον βιομήχανο Μποδοσάκη αναφορικά και με ζητήματα υγείας και ασφάλειας στο εργοστάσιο.

Την απεργία αυτή δεν την μνημονεύουμε απλά ως ιστορική μάχη, αλλά ως παράδειγμα που φωτίζει την σημερινή πάλη των εργαζομένων.

Στις 8 Δεκέμβρη 2019 πάνω από 120 σωματεία και μαζικοί φορείς συνυπέγραψαν το κάλεσμα για κοινό αγώνα και συστρατεύθηκαν με τους εργαζόμενους της ΛΑΡΚΟ στην **«πάλη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, για το δικαίωμα στη ζωή και τη δουλειά»**. Ο αγώνας αυτός συνεχίζεται.

➤ Μόνο ο λαός μπορεί να σώσει το λαό

Μπροστά στη νέα χρονιά, το ΠΑΜΕ θέλει να εκφράσει σε όλους τους συναδέλφους, εργαζόμενους, συνταξιούχους, άνεργους, νέους, τις πιο θερμές του ευχές για υγεία και δύναμη!

Να συμβάλουμε όλοι ακόμα πιο αποφασιστικά για μια νέα χρονιά που το εργατικό κίνημα θα βάλει πιο έντονα τη σφραγίδα του με μαζικούς και δυναμικούς αγώνες για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων, της υγείας και της ζωής μας μέσα και έξω από τους χώρους δουλειάς.

Να γίνει ουσία και πράξη το σύνθημά μας: «Μόνο ο λαός μπορεί να σώσει το λαό»!

Αυτό το σύνθημα κυριάρχησε σε όλους τους ελπιδοφόρους εργατικούς και λαϊκούς αγώνες που αναπτύχθηκαν μέσα στη χρονιά που πέρασε και στους οποίους το ΠΑΜΕ έδωσε το μαχητικό «παρών». Αγώνες που οργανώθηκαν κόντρα σε «θεούς και δαίμονες», δίνοντας το μήνυμα ότι η εργατική τάξη και ο λαός δεν πρόκειται να το βάλουμε κάτω μπροστά στην ένταση της εκμετάλλευσης, στη φτώχεια και την ανασφάλεια για να κερδίζουν οι επιχειρηματικοί όμιλοι. Με μαζική οργάνωση στα συνδικάτα και στόχο τον πραγματικό αντίπαλο, τα μονοπώλια και τις κυβερνήσεις που τα υπηρετούν θα αντιμετωπίσουμε τους αντεργατικούς και αντιλαϊκούς νόμους, την εργοδοτική και κρατική τρομοκρατία, τα καλέσματα να μείνουμε ήσυχoi και σιωπηλοί «μέχρι να περάσει η μπόρα», στη γραμμή της συναίνεσης και της υποταγής που κυριαρχεί στο συνδικαλιστικό κίνημα με τη ΓΣΕΕ στην προμετωπίδα.

Όσο κι αν προσπαθούν να μας εμποδίσουν και να μας τιθαसेύσουν, εμείς θα συνεχίζουμε να παλεύουμε και να διεκδικούμε όλα όσα δικαιούμαστε και μας ανήκουν, βάζοντας στο προσκήνιο τις σύγχρονες ανάγκες μας!

Αυτό το στίγμα έδωσαν οι αγώνες των υγειονομικών αλλά και πολλών άλλων κλάδων για την ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας, για την προστασία της υγείας και της ζωής του λαού μέσα στην πανδημία, που η πολιτική του μεγάλου κεφαλαίου και όλων των κυβερνήσεων στη λογική του «κόστους – οφέλους» την έκανε ακόμα πιο φονική. Οι αγώνες των εκπαιδευτικών για να μπορούν τα παιδιά μας να πηγαίνουν σε ασφαλές σχολείο και να μορφώνονται. Οι αγώνες για μέτρα προστασίας μέσα στους εργασιακούς χώρους. Οι αγώνες του σεισμόπληκτου, πυρόπληκτου και πλημμυροπαθούς λαού, για να διεκδικήσει όσα του στερεί η πολιτική που βρίσκει δισεκατομμύρια για τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις αλλά δεν δίνει ούτε ευρώ για την αντισεισμική, αντιπυρική, αντιπλημμυρική προστασία και θωράκιση. **Οι αγώνες των εργατών στην οικοδομή, στη ναυπηγοεπισκευή, στη ναυσιπλοΐα, στην COSCO, στην e-food, στη ΛΑΡΚΟ και αλλού για συλλογικές συμβάσεις και δουλειά με δικαιώματα, για μέτρα υγείας και ασφάλειας, ενάντια στην εφαρμογή της αντεργατικής νομοθεσίας και του τερατουργήματος Χατζηδάκη που επιδιώκει να στραγγαλίσει τη συνδικαλιστική οργάνωση και δράση.**

Η ταξική αλληλεγγύη των εργατών και σημαντικών τμημάτων του λαού μας που εκφράστηκε πολύμορφα σε όλους αυτούς τους αγώνες ήταν πολύτιμη, διαπαιδαγώγησε νέες δυνάμεις για τη δύναμη που μπορεί να έχει ο οργανωμένος αγώνας και η ταξική πάλη.

Αυτοί οι αγώνες δείχνουν το δρόμο που πρέπει να βαδίζει ο κάθε εργαζόμενος, ο κάθε άνεργος, η εργαζόμενη νεολαία, τη νέα χρονιά που έρχεται.

Απέναντι στη συνεχιζόμενη και κλιμακούμενη, εγκληματική για τους εργαζόμενους και τους βιοπαλαιστές, πολιτική της πλουτοκρατίας που εκφράζεται από κυβέρνηση – ΕΕ – ΝΑΤΟ, απέναντι στην ενσωμάτωση και την υποταγή που πρεσβεύει η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ και όλοι όσοι δε βλέπουν τίποτα πέρα από την εκμεταλλευτική βαρβαρότητα, να αντιτάξουμε την οργάνωση και τον αγώνα μας για τη ζωή που μας αξίζει και μπορούμε να έχουμε τον 21ο αιώνα.

Για να μείνουν στα χαρτιά οι νόμοι που μας θέλουν σύγχρονους σκλάβους!
Για να προστατέψουμε την υγεία και τη ζωή μας!
Για να βάλουμε πλήρη προς μια άλλη κοινωνία απαλλαγμένη
από την εκμετάλλευση και τα κέρδη των κεφαλαιοκρατών!
Καλή αγωνιστική χρονιά με δύναμη και υγεία!

Ο ΜΗΝΑΣ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

1.12

3.12

9.12

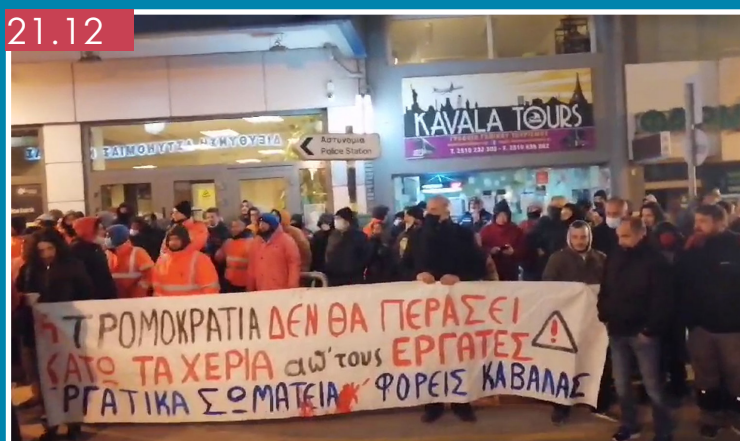

13.12

14.12

Κλιμακώνουμε-Δυναμώνουμε τον Αγώνα ενάντια σε Επιχειρηματικούς Ομίλους-Κυβερνήσεις

Κάνοντας μια αποτίμηση του προηγούμενου διαστήματος ιδιαίτερα μετά την περίοδο των κινητοποιήσεων στη Θεσσαλονίκη και τη συνέντευξη τύπου στη ΔΕΘ μπορούμε να πούμε ότι τα ταξικά συνδικάτα έφεραν εις πέρας έναν πολύ μεγάλο όγκο καθήκων μέσα στο κίνημα συνδυασμένο με αγώνες απεργίες συλλαλητήρια κινητοποιήσεις αρχαιρεσίες. Και όλα αυτά έχοντας απέναντί μας το μπλοκ των αστικών κομμάτων, τους επιχειρηματικούς ομίλους, τα παιδιά τους, τους εργατοπατέρες στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Το βασικό μας καθήκον όπως καθορίστηκε στην Θεσσαλονίκη ήταν να ηγηθούμε σε αγώνες, συμβάλλοντας σε αυτό που λέμε ταξική γραμμή πάλης, έχοντας ιεραρχήσει αιχμές όπως την υπεράσπιση του εισοδήματος με αυξήσεις στους μισθούς, την υπεράσπιση της υγείας του λαού, τον αγώνα ενάντια στην απελευθέρωση του χρόνου εργασίας, την κατοχύρωση και προστασία των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων.

Βέβαια δεν ξεκινήσαμε από το μηδέν. Είχαμε στις αποσκευές μας την προηγούμενη δράση, τις εργατικές-λαϊκές κινητοποιήσεις που αναπτύχθηκαν συνολικά στην περίοδο της πανδημίας και φυσικά τις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις, ιδιαίτερα του Ιουνίου απέναντι στο έκτρωμα του Χατζηδάκη. Κινητοποιήσεις που απέδειξαν και εκ του αποτελέσματος ότι σωστά προτάξαμε το σύνθημα **«Μόνο ο λαός μπορεί να σώσει το λαό»**.

Είχαμε ξεκάθαρο ότι για να είναι αποτελεσματική η εργατική απάντηση είναι ανάγκη να δημιουργηθεί ένα πιο πλατύ μέτωπο, μία ευρεία συσπείρωση σωματείων, συνδικαλιστών, εργαζομένων, η οποία θα εκφράζεται σε τοπικό, κλαδικό και πανελλαδικό επίπεδο. Ένα εργατικό ρεύμα που να κοντράρει την κεντρική πολιτική γραμμή, τη γραμμή της εργοδοσίας και της κυβέρνησης. Παίρνοντας υπόψη ότι υπάρχει μεγάλη δυσaréσκεια στους εργαζόμενους.

Οι πρόσφατες εργατικές κινητοποιήσεις που πήραν και τη μορφή απεργιακών κινητοποιήσεων σε ορισμένους κλάδους και χώρους δουλειάς, ιδιαίτερα μετά τη σύσκεψη των συνδικάτων στο Σπóρτινγκ και σε άλλες πόλεις που οργανώθηκαν με πρωτοβουλία των σωματείων που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, επιβεβαιώνουν ότι η κατάσταση μέσα στους εργαζόμενους βράζει.

Η ακρίβεια, η εντατικοποίηση, τα εργατικά ατυχήματα, οι χαμηλοί μισθοί, οι απολύσεις είναι οι αιτίες που μεγαλώνει η δυσaréσκεια και οδήγησε σε ορισμένες κινητοποιήσεις με γενικά μαζική συμμετοχή σε κλάδους (π.χ. οικοδόμοι, αστικές συγκοινωνίες, ναυτεργάτες, εκπαιδευτικοί, διανομείς) και σε χώρους δουλειάς (π.χ. Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη, E-FOOD, COSCO, TASTY, ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ, ΛΑΡΚΟ, UNISOL, ΜΑΡΑΓΚΟΣ κ.α.).

Στην πλειοψηφία αυτών των κινητοποιήσεων πρωτοστάτησαν οι ταξικές δυνάμεις ενώ στηρίχθηκαν με την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη αλληλεγγύη που οργανώθηκε από το ΠΑΜΕ και τα συνδικάτα που

συσπειρώνει. Σημαντικοί ήταν οι αγώνες των συνταξιούχων που αγκάλιασαν όλες τις πόλεις της χώρας.

Αντίστοιχα οι δεκάδες κινητοποιήσεις που αναπτύχθηκαν σε πολλούς κλάδους και σε όλα τα μήκη και πλάτη της χώρας. Κινητοποιήσεις στις οποίες ηγήθηκαν κατά πλειοψηφία οι ταξικές δυνάμεις. Δραστηριοποιήθηκαν ΔΣ των σωματείων. Οι δυνάμεις μας μπήκαν στα γεμάτα, επέδρασαν στο περιεχόμενο των αγώνων και στις μορφές δράσης. Εκτιμάμε πώς ένα τμήμα αγώνων χωρίς τη δική μας παρέμβαση δεν θα είχαν πραγματοποιηθεί. Όχι μόνο απεργιακές μάχες του προηγούμενου διαστήματος, αλλά συνολικά αγώνες που ξεκίνησαν και αναπτύχθηκαν το τελευταίο δίχρονο. Η στάση μας συνέβαλε καθοριστικά να προετοιμαστούν αγώνες και πρωτοβουλίες.

Σημαντική δουλειά ήταν η προεργασία, με τις συσκέψεις που πραγματοποιήθηκαν με πιο σημαντική αυτή του Σπόρτινγκ στην Αθήνα. Αλλά και η μεγάλη σύσκεψη των εργατικών κέντρων και των Σωματείων στην Ήπειρο, τις κινητοποιήσεις που αναπτύχθηκαν στους πυρόπληκτους, στους σεισμόπληκτους, τις κινητοποιήσεις στα νοσοκομεία στους εκπαιδευτικούς και φυσικά στην EFOOD και στο λιμάνι της COSCO που θα πούμε πιο ειδικά και παρακάτω.

Δεν μιλάμε απλά για κινητοποιήσεις που έγιναν εθιμοτυπικά αλλά αποτέλεσαν γεγονός σε κλάδους και επιχειρήσεις, στις περιοχές τους, ακόμα και διεθνώς. Συσπειρώσαν ένα ευρύ τμήμα εργαζομένων και λαϊκών ανθρώπων. Μπήκαν νέες δυνάμεις στη μάχη και στις διεκδικήσεις.

Σε αυτή τη βάση κάναμε μεγάλη προσπάθεια να δουλετούν καλύτερα αιτήματα, τα πλαίσια πάλι, να δώσουμε βοήθεια στο περιεχόμενο των ανακοινώσεων. Να εκφράζεται η απειθαρχία με συγκεκριμένο διεκδικητικό πλαίσιο και κυρίως τα αιτήματα να γίνονται κτήμα των σωματείων και των εργαζομένων.

Οι κινητοποιήσεις στους εκπαιδευτικούς, στους υγειονομικούς με αιχμή το ζήτημα της προστασίας της υγείας, τους αγώνες στη ΛΑΡΚΟ, την απεργία των οικοδόμων, η πρόσφατη απεργία στο λιμάνι με την προσπάθεια συμμετοχής των ναυτεργατών στην οργάνωση της απεργίας, οι κινητοποιήσεις των ενοικιαζόμενων ταχυμεταφορών στα ΕΛΤΑ και φυσικά οι πλέον αναγνωρίσιμες κινητοποιήσεις στην e-food και την Cosco οι οποίες δημιούργησαν συνολική ανάταση στο εργατικό λαϊκό κίνημα.

Ειδικά για την **EFOOD** και την **COSCO** είναι κινητοποιήσεις που άφησαν το στίγμα τους. Μέσα από αυτές εκφράστηκε ευρύ κύμα αλληλεγγύης. Φώτισαν συνολικά το δρόμο που θα έπρεπε να ακολουθηθεί σε αρκετούς κλάδους και χώρους δουλειάς ιδιαίτερα αυτή την περίοδο. Εστιάζουμε σε αυτές τις δύο κινητοποιήσεις οι οποίες εκτιμούν ότι είχαν και κοινά στοιχεία.

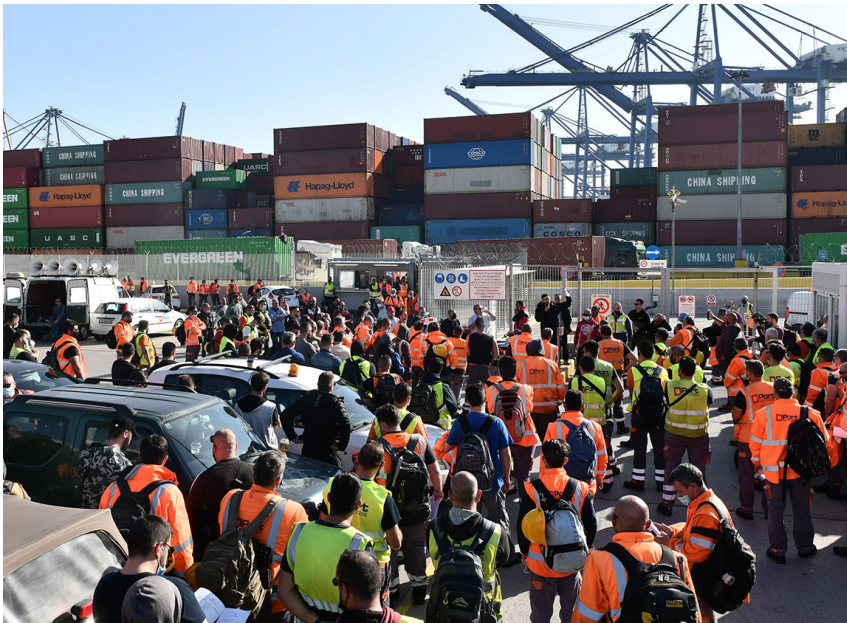
Ήταν αγώνες οι οποίοι είχαν αφητηρία, συνέχεια και κλιμάκωση και δεν γίνονταν κάτω από μία γενική συνθηματολογία. Στην e-food η φωτιά ξεκίνησε με το ζήτημα των 115 εργαζομένων που τους άλλαζε η εργασιακή τους σχέση. Το αίτημα αυτό στη συνέχεια διευρύνθηκε με το αίτημα να φύγουν συνολικά οι δουλεμπορικές σχέσεις εργασίας και αγκάλιασε τους εργαζόμενους όλης της χώρας στην e-food. Αντίστοιχα στην Cosco ο αγώνας μπορεί να ξεκίνησε με το θάνατο του συνάδελφού μας αλλά στην πορεία το πλαίσιο αιτημάτων διευρύνθηκε γύρω από τα ζητήματα προστασίας και Ασφάλειας των εργαζομένων, τα πόστα, την επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση κλπ.

Η μαζικότητα των αγώνων, η πλατύτητα τους συνδυάστηκε με τη φώτιση σημαντικών πλευρών. Στην εξέλιξη μιας μάχης, στα μάτια περισσότερων εργαζομένων τόσο στους συγκεκριμένους χώρους όσο και γενικότερα αναδείχτηκε ο ρόλος της εργοδοσίας, η στάση των ΜΜΕ με την παραπληροφόρηση

αλλά και την ομερτα που κυριαρχούσαν. Αναδείχτηκε ο ρόλος της αστικής δικαιοσύνης, δικαστηρίων, οι αντεργατικές διατάξεις του νόμου Χατζηδάκη. Φυσικά αναδείχτηκαν ο ρόλος και οι ευθύνες του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού, της ΓΣΕΕ.

Η ταξική πάλη, ο αγώνας και η ίδια η εμπειρία των εργαζομένων δίνουν τη δυνατότητα να καταλάβουν καλύτερα ποιος είναι ο ταξικός αντίπαλος, πως πρέπει να τον αντιμετωπίζουμε, να βγαίνουν συμπεράσματα σε κάθε φάση του αγώνα για το ποιοι είναι με τους εργαζόμενους, ποιοι απέναντι. Τι συνολικά έχουμε να αντιμετωπίσουμε από αυτό που λέμε μηχανισμοί του αστικού κράτους.

Όμως αναδείχθηκαν και άλλες πλευρές που πρέπει να τις κρατήσουμε. Πχ ότι τα ΔΣ αποτέλεσαν επιτελεία μάχης, δυνάμωσε η συλλογικότητα, η συλλογική ευθύνη. **Οι συνεδριάσεις τους δεν ήταν τυπικές αλλά ουσιαστικές.** Γινόταν καλύτερος καταμερισμός, υπήρχε συμμετοχή όλων των εργαζομένων. Τους δινόταν ο λόγος, έλεγαν γνώμη, έμπαιναν μπροστά εργαζόμενοι με κύρος, πρωτοπόροι εργάτες. Ζητήματα που δεν είναι εξασφαλισμένα, για αυτό και πρέπει να αναδειχτούν.

Άλλη πλευρά είναι η έκφραση αλληλεγγύης τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, η οποία ήταν καθοριστική σε ένα βαθμό για τη νικηφόρα έκβαση των αγώνων. Είναι χαρακτηριστική η Διεθνής κινητοποίηση συνδικάτων τη ΠΣΟ από την Τουρκία, την Ιταλία, τη Γαλλία αλλά και εργαζόμενους από το Μεξικό και τις Βόρειες χώρες για την κινητοποίηση στο λιμάνι.

Άλλη σημαντική πλευρά για τους συγκεκριμένους αγώνες ήταν πως υπήρχε προπαρασκευή. Οι δυνάμεις μας δούλευαν από πριν στους χώρους δουλειάς, ήταν γειωμένοι με τον κόσμο, υπήρχε πρόγνωση για σπόρους κινητοποιήσεων που μπορούν να υπάρξουν, υπήρχε προετοιμασία για τις εξελίξεις. Οι δυνάμεις

μας έπιαναν τον παλμό, τις διεργασίες στον κόσμο με βάση την εντατικοποίηση της εργασίας, τους χαμηλούς μισθούς, τη δυσαρέσκεια και την οργή που εκφραζόταν. Αυτά πρέπει να τα αναδεικνύουμε γιατί δεν είναι κατεκτημένα.

Τέτοια παραδείγματα είχαμε και αλλού, καθρεφτίζονται αντίστοιχα βήματα. Φυσικά αναδεικνύονται και καθυστερήσεις, πάγιες αδυναμίες που υπάρχουν. Άλλη σημαντική πλευρά είναι πως έσπασαν στην πράξη οι αντεργατικές διατάξεις κυρίως του νόμου Χατζηδάκη. Σχεδόν όλες οι κινητοποιήσεις πραγματοποιήθηκαν το τελευταίο διάστημα έγιναν κατά παράβαση των διατάξεων του νόμου Χατζηδάκη (ηλεκτρονικές ψηφοφορίες κοκ).

Ήταν τέτοιος ο προβληματισμός στην εργοδοσία και στα κυβερνητικά κλιμάκια που η Καθημερινή βγήκε με πρωτοσέλιδο που έλεγε στην ουσία «ναι μεν... δείχνουμε μία ανοχή» για το θάνατο του εργάτη στο λιμάνι, αλλά από εδώ πέρα πρέπει να εφαρμοστεί ο νόμος.

Συνολικά ανέβηκε η γενική αναγνώριση και το κύρος των δυνάμεών μας, το κύρος του ΠΑΜΕ. Έγινε πιο ουσιαστική και σε βάθος αντιπαράθεση με τον εργοδοτικό συνδικαλισμό, όχι στατικά αλλά στην εξέλιξη των αγώνων.

Την ίδια ώρα η κυρίαρχη γραμμή στον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό είναι ένα δήθεν «αντι-δεξιό» μέτωπο, στη βάση μιας προοδευτικής κεντροαριστερής Κυβέρνησης, η οποία θα καταργήσει τους αντεργατικούς νόμους. Γνωρίζουμε και από το πρόσφατο παρελθόν που οδηγεί αυτή η γραμμή. Αναμονή, εφησυχασμός, όχι συμμετοχή στους αγώνες, στις κινητοποιήσεις, στις διεκδικήσεις, στην απογοήτευση, στο συμβιβασμό. Να θυμίσουμε τη χίρα βοήθειας που δόθηκε στην κυβέρνηση όταν στριμώχτηκε.

Αυτήν την περίοδο ψηφίζει το οργανωμένο τμήμα της εργατικής τάξης. Φαίνεται καταρχάς ότι ανεβαίνει η συμμετοχή, αυξάνονται και σε πρωτοβάθμιο βαθμό και σε δευτεροβάθμιο οι ψήφοι στα ψηφοδέλτια που στηρίζει το ΠΑΜΕ, οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι σε δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια όργανα. Αυτή φαίνεται να είναι μία τάση η οποία καταγράφεται συνολικά πέρα από κάποιες μικρές εξαιρέσεις.

Σε πολλούς χώρους δουλειάς αλλά και σε κλαδικά σωματεία, στους εκπαιδευτικούς, στα νοσοκομεία υπάρχει σημαντική αύξηση των δυνάμεών μας πχ στην ΕΝΕΔΕΠ, στο φάρμακο, το ΣΕΤΗΠ, στο μουσικό σύλλογο, στο εμπόριο, με τα νέα επιχειρησιακά σωματεία που στήθηκαν στην e-food, στους ΟΤΑ (πρώτη δύναμη σε ορισμένα σωματεία).

Όμως παρά αυτή την τεράστια προσπάθεια που γίνεται δεν πρέπει να αποκοぼμαστε από την πραγματικότητα. Αυτή δείχνει ότι παραμένει μία πάρα πολύ μεγάλη μάζα ανοργάνωτων εργατών, ότι κυριαρχεί ο μικρός βαθμός οργάνωσης σε στρατηγικούς χώρους της οικονομίας, σε μεγάλους χώρους δουλειάς. Είναι στοιχεία τα οποία δεν πρέπει να τα υποτιμάμε γιατί αυτά είναι τα ποδάρια των κλαδικών σωματείων. Θέλει επιπλέον βάρος, ιδιαίτερο προσανατολισμό.

Έξχωριστό κομμάτι αφορά η δράση που έχει αναπτυχθεί στους μετανάστες. Με τις παρεμβάσεις και τις κινητοποιήσεις που έγιναν στην Ηλεία, στην περιοχή της Μανωλάδας αλλά και με ένα οργανωμένο κομμάτι μεταναστών που παίρνει όλη αυτή την περίοδο μέρος σε αρκετές αρχαιρεσίες Σωματείων.

Ιδιαίτερη πλευρά φυσικά παραμένει η δουλειά στη νεολαία. Έχουμε παραδείγματα από αρκετά νέα παιδιά, νέους εργαζόμενους που έχουν εκλεγεί αυτή την περίοδο στα διοικητικά συμβούλια των πρωτοβάθμιων Σωματείων αλλά και σε Δευτεροβάθμια. Θετικό είναι και το αποτέλεσμα των αρχαιρεσιών στο σύλλογο σπουδαστών δημοσίων ΙΕΚ, στην κατάρτιση δηλαδή, στον οποίο και ψήφισαν πάνω από τρεισήμισι χιλιάδες σπουδαστές.

Μπορούμε να συνεχίσουμε να ηγούμαστε των κινητοποιήσεων. Να έχουμε την πρωτοβουλία με όλες μας τις δυνάμεις στη μάχη.

Μπορούμε να δώσουμε συνέχεια στις εργατικές κινητοποιήσεις δουλεύοντας καλύτερα ορισμένους άξονες – διεκδικήσεις που ενοχοποιούν τον αντίπαλο που είναι η στρατηγική του κεφαλαίου και η πολιτική των αστικών κομμάτων, μαζί και του ΣΥΡΙΖΑ, που την υλοποιούν αλλά και ενοποιούν τη δική μας γραμμή πάλης με άξονα τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων.

Με το κάλεσμα μπροστά στην σύσκεψη του Σπόρτινγκ. Με νέες πρωτοβουλίες να απευθυνόμαστε και να μετράμε αποφάσεις σωματείων. Οι συλλογικές διαδικασίες, οι Γενικές Συνελεύσεις των συνδικάτων να είναι καλά οργανωμένες, μαζικές, να γίνεται ουσιαστική συζήτηση. Να παίρνουν μέρος στην κουβέντα μέλη, οι εργαζόμενοι.

Να διαμορφώσουμε τους όρους ουσιαστικής κλιμάκωσης από τη σκοπιά της συμμετοχής περισσότερων κλάδων, χώρων δουλειάς σε πανελλαδικό επίπεδο από τα κάτω, της κλιμάκωσης της αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση και τους επιχειρηματικούς ομίλους, το τράβηγμα στην πάλη μαζικά των εργαζομένων, δυναμώνοντας την προσπάθεια των προϋποθέσεων για απεργιακό μέτωπο σε όλη τη χώρα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

Εκλογές Συνδικάτων: Μηνύματα Ισχυροποίησης και Αγώνα

Συνεχίζουμε την παρουσίαση αποτελεσμάτων από τα συνέδρια και τις αρχαιρεσίες συνδικάτων που ολοκληρώθηκαν το προηγούμενο διάστημα και που στέλνουν ελπιδοφόρα μηνύματα ισχυροποίησης και αγώνα

Εργατικό Κέντρο Πειραιά

Για μια ακόμη φορά η ΔΕΣΚ, το ψηφοδέλτιο των συνδικαλιστών που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, **αναδείχθηκε πρώτη δύναμη στις αρχαιρεσίες που ολοκλήρωσαν το 36ο Συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Πειραιά**. Η ΔΕΣΚ έλαβε 82 ψήφους και 9 έδρες στο Διοικητικό Συμβούλιο (από 84 και 9 έδρες). Η ΕΡΣ 32 ψήφους και 4 έδρες (από 35 και 4), η ΕΠΑΚ 28 ψήφους και 3 έδρες (από 25 και 3), η ΤΕΣ 20 ψήφους και 2 έδρες (από 25 και 3) και η ΔΑΚΕ

10 ψήφους και 1 έδρα (από 7 και καμία). Ενώ για αντιπροσώπους για τη ΓΣΕΕ η ΔΕΣΚ εξέλεξε 6, η ΕΡΣ 1 και η ΤΕΣ 2.

Οι ταξικές δυνάμεις σημειώνουν: «Χαιρετίζουμε τους δεκάδες συναδέλφους που μας στήριξαν, γιατί αναγνωρίζουν στη ΔΕΣΚ την αγωνιστικότητα και την προσπάθεια που κάνουμε για την οργάνωση της πάλης των εργαζομένων, για να ικανοποιήσουμε τις δικές μας ανάγκες ως εργαζόμενοι.

Τις μέρες του Συνεδρίου δόθηκε μια μάχη που το αποτέλεσμα της μόνο αισιοδοξία μπορεί να γεμίσει για την οργάνωση του αγώνα το επόμενο διάστημα.

Το **36ο Συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Πειραιά** πραγματοποιήθηκε μέσα σε συνθήκες όπου κυβέρνηση, εφοπλιστές, εργοδοσία προσπάθησαν να αλλοιώσουν τον συσχετισμό δυνάμεών του. Αυτή η προσπάθεια έπεσε στο κενό εξαιτίας της αποφασιστικής στάσης των εργαζομένων του Πειραιά που υπερασπίστηκαν τον χαρακτήρα του ΕΚ ως οργανωτή της πάλης των εργατών, αλλά και της συντριπτικής πλειοψηφίας των αντιπροσώπων του συνεδρίου.

Έφαγαν τα μούτρα τους οι μηχανισμοί που θέλησαν να μετατρέψουν το ΕΚ σε στασίδι των εφοπλιστών και της εργοδοσίας, που να δέχεται, να προωθεί στις γραμμές των εργαζομένων, στα σωματεία, στους εργασιακούς χώρους την εργασιακή ειρήνη, στηρίζοντας τα σχέδια των ντόπιων και ξένων μονοπωλιακών ομίλων και του κεφαλαίου συνολικά.

Από θέση ευθύνης στεκόμαστε μπροστά στην εργατική τάξη του Πειραιά, κάνοντας κάθε προσπάθεια ώστε το ΕΚ να παραμείνει το αποκούμπι για κάθε εργαζόμενο, για κάθε Σωματείο που παλεύει για να οργανώσει την εργατική απερίθωτη. Που παλεύει για δουλειά με συγκροτημένα εργασιακά δικαιώματα κόντρα στις ορέξεις των κυβερνήσεων και της εργοδοσίας όπως ο αγώνας των λιμενεργατών της COSCO, των ναυτεργατών, των μεταλλεργατών της Ν/Ζ στο Πέραμα, των εργαζομένων στην «efood» κ.ά.»

Συνδικάτο Εργατοϋπαλλήλων

Τηλεπικοινωνιών και Πληροφορικής (ΣΕΤΗΠ) Ν. Αττικής

Ενισχυμένη κατά 98 ψήφους και με μία επιπλέον έδρα στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας αναδείχθηκε η «Ταξική Ενότητα» στις αρχαιρεσίες του Συνδικάτου

Συγκεκριμένα για το ΔΣ ψήφισαν 1.723 άτομα (από 1.397 το 2019). Τα έγκυρα ήταν 1.709 (από 1.387 το 2019).

Η «Ταξική Ενότητα» έλαβε 1.313 ψήφους και 10 έδρες. (1.215 ψήφους και 10 έδρες το 2019).

Οι «Radical» έλαβαν 335 ψήφους και 3 έδρες. (172 ψήφους και 1 έδρα το 2019).

Οι «Tech Workers» έλαβαν 50 ψήφους και καμία έδρα. (Κατέβηκαν για πρώτη φορά).

Η «Ταξική Πορεία» έλαβε 11 ψήφους και καμία έδρα. (Κατέβηκε για πρώτη φορά)

Η «Ταξική Ενότητα» χαιρετίζει τους χιλιάδες εργαζόμενους «που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά μας, έγιναν μέλη και συμμετείχαν στις εκλογές του Συνδικάτου μας. Η αυξημένη συμμετοχή στις αρχαιρεσίες του ΣΕΤΗΠ κουρέλιασε στην πράξη παλιούς και νέους νόμους που θέλουν τους εργαζόμενους απομονωμένους στον καναπέ του σπιτιού τους να ψηφίζουν με ένα click μακριά και πέρα από τις συλλογικές διαδικασίες των σωματείων τους».

Επισημαίνει ότι στον κλάδο η τηλεργασία χρησιμοποιείται εκτεταμένα προκειμένου η εργοδοσία από τη μία να μην υποχρεωθεί να πάρει κανένα ουσιαστικό μέτρο για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων ακόμα και μέσα σε συνθήκες πανδημίας και από την άλλη να παραμείνει γιατί εντατικοποιεί, απομονώνει και ρίχνει ακόμα περισσότερα βάρη στις πλάτες των εργαζομένων, ενώ εξοικονομεί χρήμα για τους εργοδότες και τονίζει ότι **«ακόμα και μέσα σε αυτές τις συνθήκες αποδείξαμε στην πράξη ότι είναι αναντικατάστατη η λειτουργία των Συνδικάτων με φυσική παρουσία τόσο μέσα από τις μαζικές γενικές μας συνελεύσεις όσο και από τη διαδικασία των εκλογών, όπου μετρήσαμε εκατοντάδες νέες εγγραφές που ξεπέρασαν τις 600 και αύξηση συμμετοχής κατά 326 ψήφους».**

Εκλογές Πανελλήνιου Μουσικού Συλλόγου

Με σαρωτική αύξηση της συμμετοχής ολοκληρώθηκαν οι εκλογές του Πανελλήνιου Μουσικού Συλλόγου. Ψήφισαν 1.560 μουσικοί σε Αττική, Θεσσαλονίκη, Κρήτη, Λάρισα, Καρδίτσα, Τρίκαλα, Εύβοια, Καλαμάτα, Σάμο και Ζάκυνθο, ενώ στις προηγούμενες εκλογές είχαν ψηφίσει 602 μουσικοί. Το αποτέλεσμα είναι ένα αποτύπωμα της μαζικής δράσης και του συλλογικού αγώνα, μια επιβεβαίωση της συσπείρωσης του κλάδου στο σωματείο

το «Αγωνιστικό Μέτωπο Μουσικών» αναδεικνύεται ξανά πρώτη δύναμη με αυτοδυναμία, λαμβάνοντας 1.179 ψήφους και 9 έδρες στο ΔΣ. Η παράταξη «Μουσικοί σε Δράση» έλαβε 281 ψήφους και 2 έδρες. 19 ήταν τα λευκά και 81 τα άκυρα ψηφοδέλτια. Για την Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος - Ακροάματος το «Αγωνιστικό Μέτωπο Μουσικών» εξέλεξε 24 αντιπροσώπους (από 8) και οι «Μουσικοί σε Δράση» 6 αντιπροσώπους. Για το Εργατικό Κέντρο Αθήνας το «Αγωνιστικό Μέτωπο Μουσικών» εξέλεξε 9 αντιπροσώπους και οι «Μουσικοί σε Δράση» 3.

Το θετικό αυτό αποτέλεσμα έρχεται να επικυρώσει την πρωτοπόρα στάση που επέδειξε ο Σύλλογος όλο το προηγούμενο διάστημα. Πρωτοστατώντας σε κινητοποιήσεις, κατάφερε να είναι

το αντίπαλο δέος σε κυβέρνηση, σε μεγάλους εργοδότες, πολιτιστικά ιδρύματα, εταιρείες παραγωγής στο Θέαμα - Ακρόαμα. Χιλιάδες μουσικοί έχουν κάνει πράξη το σύνθημα του Συλλόγου τους και έχουν γίνει «κρίκος στην αλυσίδα του αγώνα». Με την ενίσχυση της συλλογικής οργάνωσης και του αγώνα, στέκονται απέναντι σε μια συνολική επίθεση. Με πολύμορφες πρωτοβουλίες και κινητοποιήσεις διεκδίκησαν και θα συνεχίσουν να διεκδικούν με ακόμα μεγαλύτερη ορμή το δικαίωμά τους στη δουλειά, στη ζωή και την τέχνη τους.

Συνδικάτο Εργαζομένων ΟΑΣΘ

Στις εκλογές του Συνδικάτου Εργαζομένων Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης (ΟΑΣΘ) η ΔΑΣ ΟΑΣΘ τριπλασίασε τις ψήφους τις σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές και αναδείχθηκε δεύτερη δύναμη. Συγκεκριμένα η ΔΑΣ ΟΑΣΘ έλαβε 220 ψήφοι τώρα, 73 το 2018 και τρεις έδρες στο ΔΣ 0 το 2018).

Συνολικά Ψήφισαν 1.161, Έγκυρα 1.133, Άκυρα 11, Λευκά 17

«ΕΝΟΤΗΤΑ» (ΠΑΣΚΕ) 382 6 ΕΔΡΕΣ

ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) 220 3 ΕΔΡΕΣ

ΟΔΕΟ 170 3 ΕΔΡΕΣ

«ΔΡΟΜΕΑΣ» 164 3 ΕΔΡΕΣ

ΔΑΚΕ 156 2 ΕΔΡΕΣ

ΕΣΥΣ 41 0 ΕΔΡΕΣ

Συνέδριο Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας

10 έδρες στο ΔΣ της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων (ΟΙΥΕ) από 7 κατέλαβε η ΔΑΣ ΟΙΥΕ, εκλέγοντας 14 αντιπροσώπους από 11 για το συνέδριο της ΓΣΕΕ.

«Η αύξηση των δυνάμεων της ΔΑΣ σε απόλυτο αριθμό ψήφων, σε έδρες στο ΔΣ και σε αντιπροσώπους προς τη ΓΣΕΕ εκτιμάμε ότι είναι ένα αισιόδοξο βήμα για τους εργαζόμενους στους κλάδους ευθύνης της Ομοσπονδίας, στο δυνάμωμα των αγώνων που χρειάζονται σήμερα για να αποσπαστούν κατακτήσεις, στο εισόδημα, στον εργάσιμο χρόνο, την Κυριακή αργία, στο δικαίωμα στη δουλειά»

Μάλιστα μπροστά στον κίνδυνο να «καθεί» η πρώτη θέση στην ΟΙΥΕ και παρά τη νομιμοποίηση του εργοδοτικού μορφώματος του κλαδικού των τροφίμων, οι δυνάμεις της ΕΑΚ - ΣΥΡΙΖΑ και η ΔΑΚΕ μαζί με την εργοδοσία, κατέβασαν κοινό ψηφοδέλτιο απέναντι στη ΔΑΣ-ΟΙΥΕ που κατέλαβε τις 10 από τις 21 έδρες στο ΔΣ της Ομοσπονδίας.

» ΔΙΕΘΝΗ

Τα ταξικά συνδικάτα σταθερά στο πλευρό του Παλαιστινιακού Λαού

Γιάννης Σκόκας, Πρόεδρος Εργατικού Κέντρου Λάρισας

Ο Παλαιστινιακός λαός βιώνει επί τουλάχιστον **7 δεκαετίες την κατοχή**, τους διωγμούς, την προσφυγιά, αφόρητες ρατσιστικές διακρίσεις, καταπίεση και οικονομικό αποκλεισμό. Ο πολύχρονος ηρωικός αγώνας του κόντρα στους ισραηλινούς και αμερικανοευρωπαίους ιμπεριαλιστές αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση για όλους τους λαούς που υποφέρουν από την παγκόσμια κυριαρχία των ιμπεριαλιστών.

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας μας, το ΠΑΜΕ βρίσκεται σταθερά στο πλευρό και με κάθε τρόπο εκφράζει την αλληλεγγύη του αγωνιζόμενου λαού της Παλαιστίνης.

Με κινητοποιήσεις, δράσεις και διαμαρτυρίες στην Ελλάδα, αποστολές αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Σταθερά στηρίζουμε και συμμετέχουμε στις πρωτοβουλίες αλληλεγγύης της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας και των συνδικάτων της Παλαιστίνης.

Αντίστοιχα, πλούσια δράση έχει αναπτύξει το **Εργατικό Κέντρο Λάρισας**. Το Σεπτέμβριο του 2003 συμμετέχοντας στην αντιπροσωπεία του ΠΑΜΕ, ο τότε Πρόεδρος του ΕΚ, Τάκης Τσιόγκας, επισκέφθηκε την Παλαιστίνη όπου έγινε και συνάντηση με τον Γισέρ Αραφάτ.

Ακολούθησε η αδελφοποίηση του ΕΚΛ με την Γενική Ένωση Εργατών Χεβρώνας τον Νοέμβριο του 2010, μία από τις πιο σημαντικές πόλεις στην Δυτική Όχθη όπου πραγματοποιήθηκε σχετική εκδήλωση. Στην ίδια κατεύθυνση ακολούθησε επίσκεψη αντιπροσωπείας της Γενικής Ένωσης Εργατών Χεβρώνας στην Λάρισα τον Απρίλιο του 2016. Συνεχίζοντας τις πρωτοβουλίες το 2017 οργανώθηκε εκδήλωση αλληλεγγύης στο Παλαιστινιακό λαό στην πόλη μας όπου συμμετείχε και μίλησε ο πρόεδρος της Παλαιστίνης στην Ελλάδα Marwan Toubassi.

Πολλές φορές διοργανώσαμε δράσεις, διαδηλώσεις συλλαλητήρια, πορείες συμπαράστασης στον παλαιστινιακό λαό και καταδίκης της θηριωδίας του ισραηλινού στρατού όπως ήταν η δράση που οργανώσαμε φέτος με την Επιτροπή Ειρήνης της πόλης μας στις 23 του Μάη.

Συγκεντρώθηκαν τρόφιμα, φάρμακα, ρούχα, χρήματα συμμετέχοντας στις αντίστοιχες πρωτοβουλίες του ΠΑΜΕ και της ΠΣΟ για να βοηθήσουμε όσο μπορούμε τον αγώνα των παλαιστινίων. **Οι εξελίξεις στην Παλαιστίνη ήταν πάντα πλευρά της συζήτησής μας με τους εργαζόμενους, τον λαό στην περιοχή μας.**

Αυτό το συναίσθημα, αυτή την στάση εκφράζει η απόφαση για την αδελφοποίηση των Εργατικών Κέντρων Λάρισας και Χεβρώνας. Είχε ως σκοπό να στείλει μήνυμα προς τους ιμπεριαλιστές ότι οι Παλαιστίνιοι δεν είναι μόνοι τους στον αγώνα για να τερματιστεί η κατοχή, να καταργηθούν οι εποικισμοί και το διαχωριστικό τείχος, για τη δημιουργία ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους στα όρια του 1967, με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Είναι ο μόνος δρόμος για την ειρήνευση στην Παλαιστίνη.

Πιο πρόσφατη δράση μας η συμμετοχή του Εργατικού Κέντρου της Λάρισας στην μεγάλη, διεθνή συνάντηση συνδικάτων που οργάνωσε διαδικτυακά η ΠΣΟ στις 29 Νοέμβρη, Παγκόσμια Μέρα Αλληλεγγύης με την Παλαιστίνη, με την συμμετοχή 100 συνδικάτων από 40 χώρες από όλες τις Ηπείρους.

Μέσα απ'όλη αυτή την δράση καταγγείλαμε την εγκληματική στάση των ΗΠΑ και της ΕΕ, που στηρίζουν το Ισραήλ και προσπαθούν να ταυτίσουν τον «θύτη» με το «θύμα». Αναδείξαμε τις ευθύνες τόσο της σημερινής Ελληνικής κυβέρνηση της ΝΔ, αλλά και των προηγούμενων (ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ) οι οποίες αναβάθμισαν όλα αυτά τα χρόνια τις σχέσεις με το ισραηλινό κράτος και δεν υλοποίησαν την ομόφωνη απόφαση της Βουλής του Δεκέμβρη του 2015(κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ), για αναγνώριση του Παλαιστινιακού κράτους.

Σταθερά διευρύνουν την συμμετοχή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς στην περιοχή παρέχοντας την γη μας, την θάλασσα και κάθε είδους διευκόλυνση για την υλοποίησή τους. Η περιοχή μας εδώ μετατρέπεται σε κανονικό ορμητήριο για να εφορμούν οι φονιάδες του ΝΑΤΟ και της ΕΕ. Στην πόλη μας υπάρχει πια μια βάση-αεροδρόμιο του ΝΑΤΟ κι εδρεύει το στρατηγείο της ΕΕ. Όλη η χώρα μετατρέπεται σε μια τεράστια βάση για τους ΝΑΤΟϊκούς. Όλο αυτό βάζει τον λαό μας σε τεράστιους κινδύνους. Γι'αυτό με κάθε τρόπο πρέπει να δυναμώσει η απαίτηση να σταματήσει κάθε είδους συμμετοχή της χώρας μας στα σχέδια των ιμπεριαλιστών, να κλείσουν οι βάσεις σε όλη την χώρα, να επιστρέψουν οι φαντάροι μας από τις ΝΑΤΟϊκές αποστολές.

Η πανδημία που ξέσπασε τα τελευταία δύο χρόνια σίγουρα δημιούργησε πρόσθετες δυσκολίες για την προσπάθειά μας όμως δεν σιωπήσαμε. Συνεχίσαμε με νέους τρόπους την δράση μας, θα επανέλθουμε και σε ποιο ανοιχτές μορφές οργανώνοντας ξανά εκδηλώσεις, συναντήσεις, μαζικές παρεμβάσεις.

Είναι ανάγκη, πιο αποφασιστικά να συνεχίσουμε να εκφράζουμε ακόμα περισσότερο την αλληλεγγύη μας μέχρι την τελική νίκη των Παλαιστινίων. Γιατί για μας, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, η διεθνιστική αλληλεγγύη είναι χρέος και ταξικό καθήκον. Γιατί η νίκη του Παλαιστινιακού λαού, αλλά και κάθε λαού ενάντια στους ιμπεριαλιστές, αποτελεί νίκη για όλους όσους αγωνίζονται και παλεύουν για την ανατροπή του βάρβαρου εκμεταλλευτικού συστήματος που γεννά φτώχεια, πολέμους, προσφυγιά.

Σίγουρα δεν είναι ένας εύκολος αγώνας, είναι όμως ένας αγώνας δίκαιος, επιβεβλημένος. Οι εξελίξεις δεν αφήνουν κανένα περιθώριο.

Αλληλεγγύη στο λαό του Καζακστάν

Στα διεθνή γεγονότα στο τέλος του 21 κυριάρχησαν οι εξελίξεις και οι μεγάλες εργατικές **κίνητοποιήσεις στο Καζακστάν**. Το ΠΑΜΕ πιστό στις αρχές του διεθνισμού και της αλληλεγγύης εξέφρασε την στήριξη του στους αγώνες των εργαζομένων του Καζακστάν. Επίσης συνδικάτα της Αθήνας πραγματοποίησαν κίνητοποίηση αλληλεγγύης στην **Πρεσβεία του Καζακστάν στην Ελλάδα**.

Μήνυμα Αλληλεγγύης του ΠΑΜΕ στον λαό του Καζακστάν:

Το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο εκφράζει την αλληλεγγύη του στο λαό του Καζακστάν που κόντρα στον αυταρχισμό και την καταστολή αγωνίζεται ενάντια στην φτώχεια, την ανεργία και την ακρίβεια, για ζωή με δικαιώματα.

Οι συγκρούσεις και οι ανταγωνισμοί των μονοπωλίων, η εκμετάλλευση των πηγών ενέργειας για τα κέρδη των λίγων, έχουν δραματικές επιπτώσεις για τους λαούς, που βλέπουν το κόστος ζωής να αυξάνεται καθημερινά με τραγικές συνέπειες.

Στην Ελλάδα είναι σχεδόν καθημερινό το φαινόμενο φτωχών ανθρώπων να πεθαίνουν στην προσπάθεια τους να ζεσταθούν με απαρχαιωμένα μέσα καθώς το αυξημένο κόστος πετρελαίου και φυσικού αερίου τα κάνει απρόσιτα στα φτωχότερα στρώματα.

Οι λαοί που αγωνίζονται για τα δικαιώματά τους δεν είναι «τρομοκράτες». Η καταστολή και ο αυταρχισμός, η ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης, η απαγόρευση των απεργιών, οι διώξεις αγωνιστών εργαζομένων είναι η απάντηση των Κυβερνήσεων για να αναχαιτίσουν την διογκούμενη οργή και αγανάκτηση των λαών.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον λαό του Καζακστάν και στο δίκαιο αγώνα του για καλύτερευση του βιοτικού του επιπέδου, ενάντια στη ληστεία του ενεργειακού πλούτου της χώρας από τα μονοπώλια, για δημοκρατικές ελευθερίες και συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Τα συνδικάτα πάνε θέατρο

Οι Μάγισσες του Σάλεμ

αλλιώς «**Η Δοκιμασία**» του Αμερικανού συγγραφέα **Άρθουρ Μίλερ** («Ο θάνατος του Εμποράκου», «Ήταν όλοι τους παιδιά μου», «Ψηλά απ' τη Γέφυρα», «Το τίμημα» κ.ά.) αποτελεί ορόσημο στην ιστορία του παγκόσμιου θεάτρου. Το έργο ανέβηκε για πρώτη φορά το 1953 στο Μπρόντγουεϊ με τίτλο «The Crucible».

Πρόκειται για πολιτική αλληγορία, μέσα από την οποία ο συγγραφέας της επιδιώκει να καταγγείλει στον αμερικανικό λαό και αυτός με τη σειρά του να καταδικάσει στη συνείδησή του και να αντισταθεί στις δίκες και καταδίκες ανθρώπων από τον μακαρθισμό. Στόχος του Μίλερ ήταν να καταγγείλει την αντικομμουνιστική υστερία που επικράτησε στις ΗΠΑ, οδηγώντας στη φυσική και ηθική εξόντωση απλών πολιτών, ιδεολόγων και εκπροσώπων του πνευματικού κόσμου.

Η περίοδος του μακαρθισμού, όπως έχει καθιερωθεί να λέγεται, ξεκίνησε το 1947, όταν ο πρόεδρος των ΗΠΑ Χ. Τρούμαν δημιούργησε μια επιτροπή για να ελέγξει τη «νομιμοφροσύνη» των υπαλλήλων του Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Σε αυτήν βασίστηκε ο γερουσιαστής Τζόζεφ Μακάρθι. Πολλοί διανοούμενοι και καλλιτέχνες κατηγορήθηκαν για τη διείσδυση της κομμουνιστικής προπαγάνδας στη βιομηχανία του θεάματος και βρέθηκαν στη «μαύρη λίστα». Ένας από τους διωκόμενους ήταν και ο ίδιος ο συγγραφέας.

Η υπόθεση: Το 1692 στο Σάλεμ, η Άμπιγκεϊλ ερωτεύεται παράφορα έναν μεγαλύτερό της παντρεμένο άνδρα, τον Τζον Πρόκτορ. Εκείνος όμως την απορρίπτει και διαλέγει να μείνει στο πλάι της συζύγου του. Έτσι, εκείνη μαζί με άλλες κοπέλες του χωριού του κάνουν μάγια για να τον φέρουν πίσω. Οι κάτοικοι του Σάλεμ τις ανακαλύπτουν και οι γυναίκες κινδυνεύουν να θανατωθούν ως μάγισσες. Η Άμπιγκεϊλ κατηγορεί τη σύζυγο του αγαπημένου της ως υποκινήτρια των μεταφυσικών πράξεων, με αποτέλεσμα να ξεκινήσει μία δίκη με καταστροφικές συνέπειες για όλους.

Το κείμενο αναφέρεται σε μία πραγματική ιστορία: Στη δίκη των μαγισσών που έγινε στο χωριό Σάλεμ της Μασαχουσέτης το 1692. Πρόκειται για ένα περιστατικό που οδήγησε στην καταδίκη και εκτέλεση 20 κατοίκων με την κατηγορία της μαγείας.

Ο Μίλερ δεν αοριστολόγησε. Κατήγγειλε, θαρραλέα, τη δικαστική, αστυνομική και εκκλησιαστική εξουσία της εποχής του. Στο έργο θέτει ζητήματα που κατά τη γνώμη του είναι πάντοτε επίκαιρα, όπως η ελευθερία της έκφρασης, η σύλληψη χωρίς αποδείξεις, οι πλαστές κατηγορίες, οι ψευδομαρτυρίες, τα χυδαία συμφέροντα.

Σκηνοθεσία: Νικορέστης Χανιωτάκης

Πρωταγωνιστούν: Νικήτας Τσακίρογλου, Άκης Σακελλαρίου, Ιωάννα Παππά, Ρένια Λουιζίδου, Γιάννης Καλατζόπουλος, Μελίνα Βαμβακά κ.ά.

στο θέατρο «Δημήτρης Χορν»

Το να λες ότι θα καταργήσεις το νόμο όταν γίνεις κυβέρνηση αλλά να ψηφίζεις τα 2/3 των άρθρων του δεν το λένε κωλοτούμπα. Το λένε σοβαρή αντιπολίτευση #ΣΥΡΙΖΑ

Αναμένεται εντός του έτους Διάγγελμα του πρωθυπουργού που θα ξεκινά με μία από τις φράσεις

«είμαστε στο τελευταίο μίλι»
«βλέπουμε φως στην άκρη του τούνελ»
«σε λίγο ο ήλιος θα ανατείλει»
«Τα δύσκολα πέρασαν»

“ΦΩΝΑΞΕ
η ζωή μας χάνεται γάι
ΔΙΑΛΥΣΕ
τη σκόνη που σφειράζει το φως
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ
διαφορές στη Μεσόγειο γάι
ΞΥΠΝΗΣΕ
και θα δεις τη ζωή σου αληθώς”

-mir 1/22-

8 ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΠΑΡΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ 8€ ΤΟΥ ΚΑΤΩΤΑΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ

- 1 ράπιντ τεστ
- 1 παράβολο δημοσίου
- 1 κιλό φέτα (με έκπτωση)
- 1 Συνδρομή ΝΕΤΦΛΙΞ (την φθηνή όμως που είναι για μια οθόνη, χωρίς τα έξτρα)
- 1 εισιτήριο σινεμά -χωρίς ποπκορν, αλλά ίσως έχει ρέστα για ένα νεράκι
- 2 κιλά γιαούρτι
- 2,7 σουβλάκια (καλαμάκι τυλιχτό για τους Αθηναίους)
- 1 ημερολόγιο για να σημειώνεις που πήγαν τα λεφτά

Το κόμμα που έφερε τα 2 και ψήφισε και τα 3 μνημόνια έχει νέο Πρόεδρο. Να ετοιμαζόμαστε δηλαδή και για 4ο μνημόνιο; #οηλίοσο-πρασινος

Με μαζικές προσλήψεις πανεπιστημιακών υπαλλήλων η κυβέρνηση απαντά στην υποστελέχωση και τις ελλείψεις των πανεπιστημίων. Το ότι τους 400 αυτούς τους καλωσόρισε το Υπουργείο Δημ. Τάξης αποδεικνύει μονάχα την πολύπλευρη κατάρτιση τους.